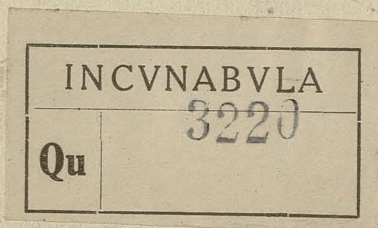
* 1/2 perg. — 1957 („Herodnik”)

GW nie notuje. VGT 542.

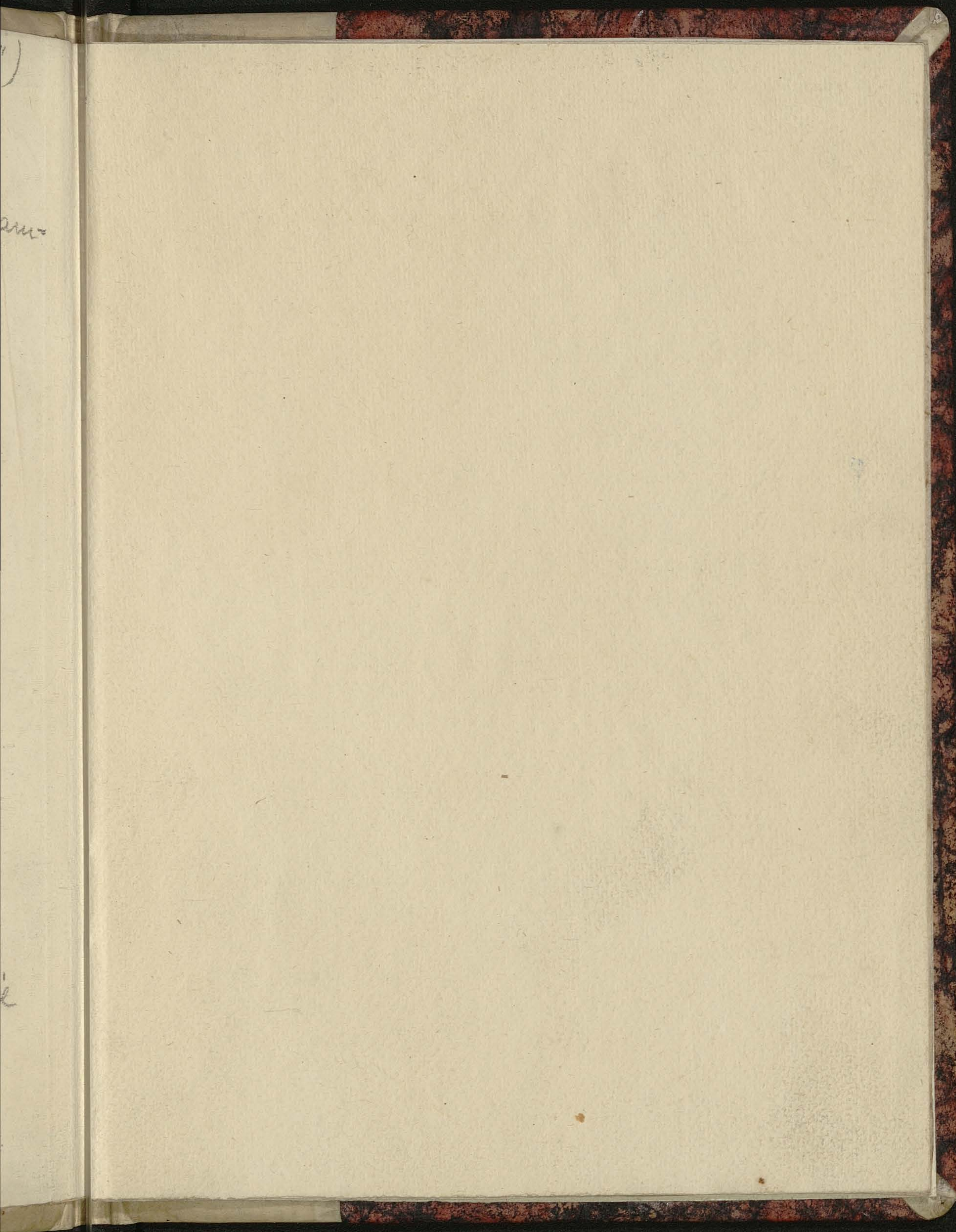
Donatus : Ars minor.
[Perugia, Petrus de Colonia et Jo. de Bamberga ca 1473/47. 8°.

* Dawniej były to wyklejki w oprawie klocka Inc. 1937–1939

T33 (1488)

quot accidūt unū qd significatio tantū uius significacionis dolētis a dolētis ut heu a gaudētis ut euax deo gracias a admirātis ut pape

t que pars est coniūctio ē q̄re ē coniūctio qa ꝯiūgit uł disiūgit alias ptes orōis Cōiūctioni quot accidūt tria que Spēs Figura & Ordo uius spēi Copulatīe opulatiua ē que copulat taꝫ sensus q̄ uerba ut & qꝫ ac at ast quidem quoqꝫ sed autē uero ontinuatīa ē que dꝰ monstrat ordinē reꝝ ī ꝯsequēcia cū dubitatōne ut si stertit dormit ubcōtinuatā ē que causā subꝯtinuatōnis ostendit ꝯsequētēꝫ cū reꝝ essencia ut quādo sol est sup terram dies ē & si ābulat mouet diūctiua ē que adiūgitur ꝟbis sb iūctiuis ꝓprie cum dubitatōne ut si ueneris faciaꝫ qđ ꝓsit tibi facio. ausalis ꝓprie est que adiūcta indicatiuo ꝟbo significat causā ātecedētem cum effectu ut doctus sum nā legi duersatiua est que significat aduersuꝫ cōueniēti ut tñ q̄ quis & si ut si ego multo tēpore fuiui tibi tu tñ habes me hodio istribuitīa est que diuersis diuersa distribuit ut ego lego tu nō dormis pprobatīa est que approbat rem & affirmat ut eqdeꝫ merui nec depcor. Isiūctiua ē que q̄uis uoces ꝯiūgat sensuꝫ tñ disiūgit & alteram quidē reꝫ esse & alterā non ut aut est dies aut est nox uł ē sanus uel ē eger. ubdisiūctīa

est que quis uoces disiũctiuas habeat utrũqȝ tñ esse significat ut Alexander siue paris iuit pro helena Alexãder qui & paris dicit᷑ uł legit uł scribit Issertiua uel electiua est q̃ de duob9 ꝓpositis unuȝ eligeř & alteꝵ refutare ostẽdit ut diues uolo esse q̃ paup᷑.i.uolo esse diues & non paup᷑ bnegatiua est q̃ adiũcta Indicatiuo ꝟbo aliqd posse fieĩ ostendit nisi aliquo ĩpedimento ĩpediret᷑ ut ꝯmederẽ si haberẽ & gaudeat priamus si audeat ubitatiua est q̃ dubitatõneȝ significat an ne. omplectiua est q̃ causa ornatus uł metri nulla necessitatis cã ponit᷑ ut si dicas & Eneas quidẽ fuit pius Vlixes uero astut9

Iminutiua est q̃ diminutõnẽ significat ut si non potes michi dař bisantiũ salteȝ accomoda denaĩum ollectiua uł ratõnalis uł illatiua ẽ que colligit supradicta cum ratõne uł infertur aliis p̃positis ut ergo igit᷑ itaqȝ Cicero solus catellinaȝ sua sapientia domuit solus igit᷑ Cicero patriã fuauit uius figure simplicis q̃re quia simpliciter ꝓfertur uot sunt ordines cõiũcti onũ tres qui p̃positiuus subiũctiuus & cõmunis

uius ordinis p̃positiui q̃re quia semp p̃ponit᷑ in ordine orationis uius ordinis subiũctiui q̃re quia semp subiũgit᷑ in ordine orõnis uiu9 ordinis cõmunis q̃re qa potest p̃poni & supponi in ordine orõnis uot sunt cõiũctioẽs p̃positiui ordinis Quindecim q̃ at ast ac uel nec neqȝ

si quin quatenꝰ siue seu sin enim sed secūdum quosdaꝫ uot sūt ↄiūctiones subiūctiui ordinis septē que ue ne quidē quoqꝫ sed autē uero Ex q bus sane tres sūt encletice .i. inclinatiue eo ꝙ in inclinant accētuꝫ ꝑcedentis sillabe ut dixitqꝫ le gis ne putas ue cōtinet ue alie uero sunt comu nes q̄ possūt ꝑponi & supponi ī ordine orōnis

EXPLICIT LIBER DONATI

VM Animaduerterē Vidi quāꝫ plurimos homines grauiter errare in uia moꝝ succurrēdūꝫ & cōsulenduꝫ opinioni eoꝝ fore existīaui ut maxīe & gloriose uiuerēt & honores cōtingerēt Nūc ergo fili karissime docebo te quopacto & mores tui animi ↄponas Igit̄ ꝑcepta mea ita legito ut intelligas Legeř enim & non ītelligeř ē negligeř· Itaqꝫ deo supplica· Parētes ama· Cognatos cole· Serua datuꝫ· Pare foro· Ambula cū bonis· Ne accesseris ad ↄsilium antequaꝫ uoceris· Dormi ꝙ est satis· Saluta libenter· Ama cōiugeꝫ· Cede locū maiori· Serua iusiurādū· Metue magistrum Da mutuū· Videto cui des· Raro conuiuare· Tempera te uino· Verecūdiaꝫ serua· Pugna ꝓpatria Custodi rem tuā· Nil temere crederis· Fuge meītrices Cura familiam· Lege libros· Que legeris

memento· Disce literas· Benefacito bonis· Esto
blandus· Tu te cõsule· Noli irasci ab re· Ne esto
maledicus· Neminẽ irriseris· Retine extimati
nem· Adesto ĩ iudicio· Iudica equũ· Stato ad
pretorium· Esto consultus· Tempa iracundiam
Vterẽ uirtute· Patienter uince parẽtes lude tro
cho· Aleas fuge· Ne cõtempseris minores te· Esto
memor accepti beneficii· Pauca loquerẽ ĩ cõuiuio
Alienũ noli cõcupiscerẽ· Stude agerẽ illud qđ bo
num est· Libenter ferto amoreꝫ·

I deus ẽ animꝰ nobis ut carmina dicũt
H ic tibi pͤcipue sit pura mẽte colendus
P lus uigila semper nec sompno deditus esto
N am diuturna quies uitiis alimenta mĩstrat
V irtutem pᷓmaꝫ esse puto cõpescerẽ linguam
P roximus ille deo qui scit· ratione tacere
S perne repugnando tibi tu contrarius esse
C onueniet nulli qui secuꝫ dissidet ipse
S i uitam inspicias hominum si deniqꝫ mores
C um culpant alios nemo sine crimine uiuit
Q ue nocitura tenes q̃uis sint cara relinque
V tilitas opibus preponi tempore debent
C onstans & lenis ut res expostulat esto
T emporibꝰ mores sapiẽs sine crimĩe mutat
N il temere uxori de seruis crede querenti
S epe & enim mulier quẽ coniũx diligit odit
C um moneas aliquẽ nec se uelit ipe moneĩ
S i tibi sit carus noli desistere ceptis

E xigua ē tribuēda fides qa mlˀti mlˀta loquūtˀ
Q ue potu peccas ignoscerˀ tu tibˀ noli
N am nullū crimē uini ē sed culpa bibentˀ
C onsiliū archanū tacito cōmitte sodali
C orporis auxiliū medico cōmitte fideli
S uccessus īdignos noli sufferre moleste
I ndulget fortuna malis ut lederˀ possit
P rospice qui ueniunt hos casus esse ferendos
N am leuiꝰ ledit quicquid ꝓuidemus ante
R ebus ī aduersis animū submitterˀ noli
S peꝫ r̄tine spes una homīeꝫ nec morte r̄liquit
R em tibi quā noscis aptā dimitterˀ noli
F rōte capillata post hec occasio calua ē
Q uod sequitˀ specta qdˀ emīet ante uideto
I llum imitarˀ deū patrē qui spectat utrumqꝫ
F ortiꝰ ut ualeas īterduꝫ partior esto
P auca uoluntati debentˀ plura saluti
I udiciū populi nūquaꝫ ꝯtēpseris unꝰ
N e nulli placeas dū uis ꝯtēpnerˀ multos
S it tibi ꝑcipue qdˀ ꝑmū ē cura salutˀ
T empora ne culpes cū sit tibˀ cā doloris
S ōpnia ne cures nā mens huāna qdˀ optat
D um uigilat sperat ꝑ sompniū cernit id ipsū
Oc quicūqꝫ uelis carmē cognoscerˀ lector
Hec ꝑcepta feras q̄ sunt gratissima uite
I nstrue ꝑceptis animū ne discerˀ cesses
N am sine doctrina uita ē quasi mortis ymago
C ōmoda multa feras sinautē spreueris illud

N on me scriptorē sed te neglexeris ipē
C um recte uiuas ne cures uerba malorꝝ
A rbitrii nostri nō ē ꝙ quisqꝫ loquatᷣ
P roduct9 testis salua te ante pudorem
Q uātūcūqꝫ potes celato crimen amici
S ermones blandos blesos qꝫ uitarᷣ memēto
S implicitas ueri fama ē fraus ficta loquēdi
S egnitiē fugito q̄ uite ignauia ferᷣt
N am cū anim9 languet ꝯsumit īhertia corpus
I nterpone tuis īterdū gaudia curis
V t possis animo quēuis sufferre laborez
A lteri9 dictū aut factū ne carpseris unq̄
E xēplo simili ne te derideat alter
Q uod tibᷝ sors dederit tabulis suprema notato
A ugendo serua ne sis quē famaloquatᷣ
C um tibi diuitie supant in fine senecte
M unificus facito uiuas nō pcus amicis
V tile cōsiliuz dn̄s ne despice serui
N ulliu9 si prodest sensuz ꝯtempseris unq̄
R ebus & ī censu si non est qđ fuit ante
E ac uiuas cōtent9 eo ꝙ tēpora pᵭbent
V xorē fuge ne ducas sub noīe dotis
N ec retinerᷣ uelis si ceperit esse molesta
M ultorꝝ exēplo disce que facta seqris
Q ue fugias uita est nobis aliena magistra
Q uod potes id tēpta operis ne pōderᷣ press9
S uccūbat labor & frustra tēptata relinquas
Q uod nosti factū nō recte noli silere

N e uidear̃ malos imitaī uelle tacēdo
I udicis auxiliū sub iīquo teste rogato
I pse etiaꝫ leges cupiūt iure regant̃
Q uod merito pateris paciēter ferre memento
C umqꝫ reus tibi sis ipm̃ te iudice dāpna
M ulta legas facito plectis plegē mlˀta
N am mirāda canunt sed nō credēda poete
I nter cōuiuas fac sis ſmone modestus
N e dicar̃ loquax dū uis urbanꝰ habeī
C oniugis irati noli tu uerba timere
I nstruit īsidias lacrimis dū femina plorat
V tere quesitis sed ne uidearis abuti
Q ui sua ꝯsumūt cū deest aliena sequunt̃
F ac tibi ꝓ penis mortē nō esse timēdaꝫ
Q ue bona si nō est finis tñ illa maloꝝ est
V xoris lingua si frugi est ferr̃ memēto
N amqꝫ malū ē non uelle pati nec posse tacere
D ilige non ē egra caros pietate parētes
N ec matrē offendas dū uis bonꝰ esse parēti
Ecurā quicūqꝫ cupis deducer̃ uitam
Nec uitiis herer̃ animū q̃ moībus obsunt
H ec p̄cepta tibi semp religēda memēto
I nuenies aliqd quod te uitar̃ magistro
D espice diuitias si uis aīo esse beatꝰ
Q uas qui suscipiūt mēdicāt semp auari
C ōmoda natura nullo tēpore tibi deerūt
S i cōtentꝰ fueris eo qď postulat usꝰ
C um sis īcautus nec rem ratōne gubernes

N oli fortunā q̄ nō est dicere cecaꝫ
D ilige denariū sed parce dilige formā
Q uam nemo sanctꝰ nec honestꝰ optat haberē
C um fueris locuples corpꝰ curarē memēto
E ger diues habet nūmos sed nō habꝫ se ipsuꝫ
V erbera cū tuleris discēs aliqn̄ magistri
F er patris īperiū cū uerbis exit in iraꝫ
R es age q̄ prosūt rursus uitare memēto
I n quibꝰ error inest nec spes est certa laboris
Q uod donarē potes gratꝰ cōcede roganti
N am recte fecisse bonis ī parte lucroꝝ ē
Q uod tibi suspectū est ꝯfestim discute qd sit
N amqꝫ solēt p̄mo q̄ sunt neglecta nocerē
C um te detineat ueneris dāpnosa uoluptas
I ndulgerē gule noli q̄ uentris amica est
C um tibi p̄ponas aīalia cūcta timerē
V num tibi p̄cipio hominē plus esse timēdum
C um tibi p̄ualide fuerint in corpore uires
F ac sapias animo sic poteris uix fortis haberi
A uxiliū a notꝭ petito si forte laboras
N ec quisq̄ melior est medicus q̄ fidus amicus
C um sis ipē nocēs morit cū uictīa ꝑ te
S tultitia est in morte alterꝰ sperarē salutem
C um tibi uł sociū uł fidū queris amicū
N on tibi fortuna ē hominis sed uita petenda
V tere quesitis opibꝰ sed fuge nomē auari
Q uid tibi diuitie ꝓsūt si semꝑ paupꝑ habūdas
S i famā seruare cupis dū uiuis honestaꝫ

